Ryan, să meriţi aceasta!

Ryan, să meriţi aceasta!

Cu toţii ştim mai mult sau mai puţin despre momentele dramatice ale primelor ore ale zilei de 6 iunie 1944. Este vorba despre debarcarea aliaţilor în provincia Normandia din N Franţei, această operaţiune având ca scop grăbirea înfrângerii Germaniei naziste. Debarcarea soldaţilor aliaţi a început încă dis de dimineaţa, zorile zilei încă nu se iviseră.

Forţele germane din zonă erau foarte bine antrenate şi întărite. Dispuneau de mulţi militari fanatici care erau gata să moară pentru a opri invazia aliaţilor. Pe de altă parte, Comandamentul suprem al aliaţilor ştia că mulţi tineri soldaţi aliaţi vor muri. Au fost debarcaţi aproximativ 156. 000 de soldaţi americani, englezi, canadieni, polonezi etc. Mulţi dintre aceştia au fost omorâţi de tirurile artileriei germane fără să apuce măcar să tragă un foc. În câteva ore au căzut la datorie câteva mii de soldaţi tineri fără să aibă nici cea mai mică şansă să se apere.... Ca rezultat final operaţiunea a fost un succes, soldaţii aliaţi reuşind să elibereze Franţa în cele din urmă, dar puţini ştiu numărul mare al , repet , foarte tinerilor soldaţi (unii sub 20 de ani) aliaţi căzuţi pentru acest scop. Foarte mulţi au murit în ciocnirile cu germanii, au fost luaţi prizonieri, răniţi, mutilaţi etc.

În asemenea condiţii, vreau să aduc în faţa dumneavoastră povestea unui soldat al cărui nume se pare că a fost James Francisc Ryan (este şi un film care urmăreşte istoria sa, denumit „Saving private Ryan”). Acest soldat locuia cu mama sa şi cu alţi 3 fraţi ai săi în SUA. E cunoscut faptul că tatăl lor nu era alături de ei, nu era cu familia. Când a început războiul, toţi 4 fraţii au fost chemaţi la încorporare şi astfel mama lor a rămas singură acasă. Aceşti fraţi, s-au găsit despărţiţi, deoarece au fost trimişi la divizii diferite. Toţi patru au fost debarcaţi alături de colegii lor în mai sus numita operaţiune, şi mulţi dintre ei au aterizat în spatele linilor inamice. Ryan a supravieţuit, dar cei trei fraţi ai săi au fost ucişi de către germani. Cum – necum, acest lucru a ajuns la urechile unui militar cu grad foarte înalt în armata americană. A fost impresionat profund de povestea acestei familii şi a decis că familia Ryan şi-a făcut datoria faţă de ţară, şi a hotărât ca soldatul Ryan să fie adus în ţară, să meargă acasă pentru a fi alături de mama lui şi să o mângâie, fiind singurul fiu rămas. Însă acest lucru nu era uşor de făcut, Ryan fiind paraşutat în spatele linilor inamice din nordul Franţei.

Au fost mobilizaţi mai mulţi ofiţeri de către acest domn distins iar vestea a ajuns la soldaţii celebrei divizii 101 aeropurtate. 12 soldaţi ai acestei divizii au primit ordinul de a pleca urgent în căutarea tânărului James Ryan. Drumul pe care trebuiaiu să îl străbată aceşti soldaţi era total necunoscut, şi trecea în cea mai mare parte prin teritoriul aflat încă în mâna necruţătorilor soldaţi germani.

Cei 12 soldaţi au luat acţiunea în mâinile lor, şi au trecut prin situaţii periculoase pentru a-l căuta. O parte dintre ei au murit în ciocnirile survenit în acest lung drum. Mulţi dintre ei se întrebau dacă e potrivit să trimiţi în necunoscut atâţi oameni pentru unul singur, însă nici unul nu a renunţat, gândindu-se la mama soldatului Ryan. În cele din urmă, după multe întrebări, piste greşite etc, l-au găsit pe respectivul soldat într-un oraş mic, la kilometri buni în spatele liniilor germane. Aici au ajuns 7 din cei 12, restul de 5 murind în luptele date pe drum. Când au ajuns în oraş şi l-au găsit, s-au bucurat şi totodată au răsuflat uşuraţi deoarece misiunea lor a luat sfârşit. În acel moment oraşul a fost atacat de soldaţii germani. Bineînţeles că soldaţii care au venit în oraş, Ryan însuşi plus ceilalţi soldaţi americani de aici au luat parte la lupta eroică, care presupunea apararea cu orice preţ a unui pod. În această luptă, toţi soldaţii din plutonul care venise să îl ia pe Ryan au fost ucişi. Căpitanul lor a fost grav rănit şi nu mai avea de trăit decât câteva minute. Ultima sa dorinţă a fost aceea de a-l vedea pe Ryan, dorind mult să îi spună câteva cuvinte înainte să moară. Ryan a venit în grabă la căpitan, iar acesta a mai putut să îi spună doar atât: „ RYAN, SĂ MERIŢI ACEASTA !”, şi apoi a murit.

Soldatul Ryan a înţeles mesajul bravului comandant. Comandantul prin aceasta l-a atenţionat pe Ryan, că, pentru a fi el salvat şi redat mamei sale, doisprezece soldaţi de elită, au trebuit să înfrunte necunoscutul, să-şi înfrângă teama, să sufere, să treacă prin multe pericole, să piardă prieteni apropiaţi şi în final să îşi dea propriile lor vieţi pentru ca să o salveze pe a lui, pe a lui Ryan. EL , James Francisc Ryan, trebuia ca de acum înainte să merite acest sacrificiu pentru el, să trăiască o viaţă, care privită la sfârşitul ei să arate că a meritat această salvare. O viaţă trăită în aşa fel încât să justifice pierderea a doisprezece vieţi pentru ea, arătând celorlalţi din jur că întelege situaţia fără ieşire din care a fost scăpată. Nu o viaţă irosită, ci o viaţă trăită până la sfârşitul ei cu sentimentul că ea (viaţa) i-a fost dăruită, neavând meritul ei, iar acum, trebuind să o trăiască cu folos, prin această viaţă să fie împlinite şi cele doisprezece vieţi date pentru ea. Este cunoscut faptul că acest James Ryan, a trăit apoi o viaţă exemplară, având în minte în fiecare zi preţul cu care i-a fost lui posibil să trăiască, preţul care a fost plătit de cei doisprezece oameni care au murit pentru el.

Doresc mult, ca această istorisire să fie citită de cât mai mulţi copii ai lui Dumnezeu şi să ia aminte la ea, bineînţeles aplicabilă şi pentru noi. Mulţi suntem creştini, născuţi din nou. Afirmăm aceasta cu tărie. Însă mă întreb, câţi dintre noi şi trăim această viaţă cum Îi place Domnului Isus? Fiecare dintre noi ştie viaţa mizerabilă pe care am avut-o înainte de a fi găsiţi de Domnul pe drumurile noastre, ştim păcatele pe care le făceam şi de care acum conform Scripturii ne este ruşine, ştim faptele întunericului care erau în noi, ştim că gândurile noastre erau dintre cele mai scârboase, urâte şi cu totul împotriva lui Dumnezeu. Tot aşa de bine ştim că de foarte multe ori unii dintre noi am încercat perioade lungi să fim mai buni, să trăim frumos, şi...reuşeam..... o perioadă mică de timp, pentru ca la sfârşitul ei să cădem iarăşi în păcatul care ne înrobea, ajungeam disperaţi, furioşi pe noi, pe viaţă, vrând să facem binele dar neputând... Mulţi dintre noi am realizat că suntem robi ai unui stăpân necruţător...Diavolul, care de fiecare dată ne ispitea, ne arăta placerile de o clipă ale păcatului pentru ca dupa ce săvârşeam păcatul, să plece de lângă noi, să ne lase plângând...furioşi...neputincioşi..strângând din pumni.

Dintr-o asemenea viaţă ne-a eliberat pe noi Isus Hristos, fără a ne cere ceva în schimb, decât să ne punem încrederea în EL, să-L credem pe Cuvânt. Fiecare ştim bucuria EXTRAORDINARĂ pe care am simţit-o când am renunţat la viaţa aceasta şi la noi înşine pentru a ne preda Lui, acea pace profundă..minunată..ce nu se poate exprima în cuvinte, siguranţa promisiunii că nu mai suntem singuri, ci El va fi cu noi „până la sfârşitul veacului”, peste toate îmbrăcând haina minunată a speranţei binecuvântate că atunci când vom închide ochii pe acest pământ o vom face doar pentru a-i deschide în prezenţa Lui.

El, de bunăvoie a acceptat despărţirea de Tatăl Său un timp, pentru ca noi să nu fim despărţiţi de EL o veşnicie. Nu ne putem imagina chinurile prin care a trecut EL – obişnuit dintotdeauna cu dragostea pe care o avea în sânul Tatălui- când a fost judecat de Dumnezeu în locul

nostru, mânia Lui Dumnezeu revărsându-se asupra Sa, judecându-L pe El în locul nostru. Pe dealul Golgota, Domnul nostru ne-a răscumpărat din „felul nostru deşert de vieţuire”, iar când L-am primit ca Mântuitor, aşa cum spune apostolul Pavel, a făcut din noi nişte oameni noi.

Acum stai şi gândeşte-te puţin. Povestea soldatului Ryan şi a salvatorilor săi te impresionează? Pe mine da. Poate că şi pe tine. Ce au făcut acei oameni pentru Ryan a fost extraordinar. şi-au dat viaţa lor, prelungind-o astfel pe a lui. Însă ceea ce a făcut Isus Hristos pentru mine şi pentru tine este UNIC. Dacă eşti creştin, cred că realizezi puţin din ce înseamnă lucrarea Sa pentru tine. Înţelegi puţin din preţul pe care El l-a plătit ca să ne scoată pe mine şi pe tine din greaua robie în care eram condamnaţi.

Te întreb acum. Care este scopul vieţii tale ca şi creştin? Vrei să ai cat mai multe din ce oferă această lume? Bunuri materiale, maşini scumpe, tehnologie scumpă, poziţii în societate, diplome etc? Sau doreşti ca scopul vieţii tale să fie Isus Hristos? Să trăieşti o viaţă pentru EL? O viaţă în care dorinţa ta să fie să Îi placi Lui cât mai mult?

TRĂIEŞTI TU O VIAŢĂ CARE ARATĂ RECUNOŞTINŢA TA FAŢĂ DE DOMNUL ISUS HRISTOS ŞI DE SACRIFICIUL SĂU PENTRU TINE? Biblia afirmă că pentru bucuria care Îi stătea înainte El a rămas pe cruce. Când era pe cruce, El privea în perspectivă, la rodul muncii sufletului Său. ştia că prin jertfa Sa mulţi oameni vor fi salvaţi de la condamnarea eternă şi vor fi ai Săi. Afirmi că eşti unul din ai Săi. Dovedeşte-o prin viaţa trăită.

„Viaţa fără Hristos este un sfârşit fără nădejde, pe cand viaţa cu El este o nădejde fără sfârşit.”

De multe ori ne dăm seama că multe dintre activităţile noastre pe care le facem nu au valoare pentru cer, ci în cel mai bun caz doar pentru acest pământ. Mă refer aici la activităţi care nu trebuie să mai existe în viaţa unui creştin devotat, cum ar fi pierderea inutilă de timp la televizor, calculator (messenger, jocuri etc), la palavrageală fără rost şi chiar şi la multele activităţi zise bune, dar pe care le privim mai bine, nu au o finalitate eternă (ambiţia de a învăţa prea mult ca să arătăm altora că suntem mai deştepţi ca ei, cariere în această lume...).

Să ai o viaţă trăită din abundenţă pentru Hristos, nu una de creştin mediocru, şi să fi cuprins de remuşcări. Să fie o viaţă trăită cu un scop, cu un folos, privind ţintă înainte către Căpetenia şi Desăvârşitorul mântuirii noastre: Isus Hristos.

TRĂIEŞTE O VIAŢĂ DE CREŞTIN ÎN AŞA FEL, ÎNCÂT ATUNCI CÂND VEI PRIVI ÎNAPOI ÎN VIAŢA TA SĂ NU ÎŢI PARĂ RĂU CĂ AI ALES SĂ TRĂIEŞTI PENTRU HRISTOS.

clickbible.org